

29

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 11 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany załącznika A do „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“.

Na podstawie art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanym jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 599), oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 721), zmienionym rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 822), z dnia 20 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 239), z dnia 27 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 307), z dnia 2 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 389), z dnia 6 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 400), z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 34), z dnia 25 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 357), z dnia 17 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 617) oraz z dnia 25 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203), wprowadza się następujące zmiany:

W „Przepisach dotyczących przedmiotów, przyjmowanych do przewozu kolejami żelaznymi warunkowo“, stanowiących załącznik A do § 4 Regulaminu przewozu:

I. W klasie I „Materiały wybuchowe“, 1-a „Materiały wybuchowe i strzelnicze“, w dziale A „Materiały wybuchowe“.

A. w 1 grupie, pod lit. a), w tytule I „Górnictwa materiały wybuchowe“:

a) ustęp, rozpoczynający się od wyrazów „Amonit 5“ otrzymuje następujące brzmienie:

„Amonit 5. Mieszanina 73% do 84% saletry amonowej, której część do 5% całej ilości materiału wybuchowego może być zastąpiona przez saletrę potasową, 2% do 12% glinu $\frac{i}{\text{albo}}$

krzemku glinu (alsiminu), 5% do 15% nitropochodnych toluenu $\frac{i}{\text{albo}}$ nafta-

liny $\frac{i}{\text{albo}}$ dwufenilaminy, do 5% nadchloranu potasu, do 4% mączki roślinnej $\frac{i}{\text{albo}}$ celulozy lub naturalnego

blonnika zmienionego w drodze chemicznej lub biologicznej, do 4% stałych albo płynnych węglodorów“;

b) ustęp, rozpoczynający się od wyrazów „Lignozyt powietrzny B“, otrzymuje następujące brzmienie:

„Lignozyt powietrzny B. Mieszanina 81% saletry amonowej, 4% nitrogliceryny, 3% trójnitrotoluenu, 2% mączki drzewnej, 10% soli kuchennej“;

c) ustęp, rozpoczynający się od wyrazów „Lignozyt powietrzny F“, otrzymuje następujące brzmienie:

„Lignozyt powietrzny F. Mieszanina 77,5% saletry amonowej, 4% nadchloranu potasu, 4% nitrogliceryny, 4% trójnitrotoluenu, 1,5% mączki drzewnej, 8% soli kuchennej“.

B. w 2 grupie. „Materiały wybuchowe, które mogą być przewożone tylko jako przesyłki pół i całowagonowe“, ustęp a), rozpoczynający się od wyrazów „Organiczne nitrozwiązki i mieszaniny ich, nie odpowiadające wymaganiom punktu b) grupy 1“, otrzymuje brzmienie następujące:

„a) Nitrozwiązki organiczne (zob. też grupę 1 punkt b), które przechowywane w ciągu 48 godzin przy temperaturze 75° C, zachowują bez zmian swój ciężar, a przy uderzeniu, tarciu lub zetknięciu z płomieniem nie są niebezpieczniejsze:

1) nierozpuszczalne w wodzie — niż czteronitrometyloanilina, a mianowicie:

azotan eteru trójnitrofenyloglikowego, czteronitrometyloanilina (tetryl), trójmetylenotrójnitramina,

2) rozpuszczalne w wodzie — niż trójnitrorezorcyna, a mianowicie: trójnitrorezorcyna.

Wyżej wymienione nitrozwiązki organiczne mogą być przewożone jako przesyłki drobne w ilościach nie przewyższających 300 kg“.

II. W klasie I „Materiały wybuchowe”. W „Przepisach przewozowych dla wymienionych pod I-a, A, B i C materiałów wybuchowych”, w tytule II „Zwykłe przesyłki nie podpadające pod 1)”, w dziale A „Opakowanie”, rozdział „2 grupa materiałów wybuchowych. Znak Eksolozyw”, pkt 1, rozpoczynający się od słów „1. Organiczne nitrozwiazki i mieszaniny ich a)”, otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Nitrozwiazki organiczne wymienione pod a):

(1) Azotan eteru trójnitrofenyloglikowego, czteronitrometyloanilina (tetryl) i trójmetylenotrójnitramina powinny być najpierw pakowane w szczelne i dobrze zamknięte torebki z płótna, które powinny zawierać najwyżej 12,5 kg tych materiałów. Najwyżej 50 kg opakowanych w ten sposób nitrozwiazków powinno być umieszczone w trwałym naczyniu drewnianym, dobrze i szczelnie zamykającym się. Trójmetylenotrójnitramina winna znajdować się w stanie drobno krystalicznym i być równomiernie zwilżona co najmniej 15% wody.

(2) Trójnitrorezorcyna po równomiernym jej zwilżeniu dostateczną ilością wody tak, aby

przez cały czas trwania przewozu zawartość wody nie spadła poniżej 25%, powinna być najpierw zapakowana w nie rdzewiejące dobrze zamknięte naczynia stalowe lub w naczynia z materiału nie tworzącego połączeń z wilgotnym nitrozwiazkiem (np. glina). Zamknięcie naczyń powinno być tego rodzaju, aby mogło ustąpić pod ciśnieniem wewnętrznym. Naczynia te, z wyjątkiem nie rdzewiejących naczyń stalowych, powinny być następnie dobrze unieruchomione w szczelnych i dobrze zamkniętych trwałych naczyniach drewnianych. Puste miejsca naczyń powinny być wypełnione odpowiednimi materiałami tak, aby wszelkie przesuwanie się było uniemożliwione. Jedno naczynie nie powinno zawierać więcej niż 25 kg materiałów wybuchowych.

(3) Poszczególne sztuki mogą być zaopatrzone w napis, podający nazwę zawartości i muszą posiadać wyraźny i trwały znak czerwony Eksolozyw”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 stycznia 1938 r.

Minister Komunikacji: *Ulrych*